

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1492/2016
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног – приватног тужиоца АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Данила Петровића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Лесковцу Кв 552/14 од 25.10.2016. године, у седници већа одржаној 07.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Лесковцу Кв 552/14 од 25.10.2016. године.

Образложење

Пред Основним судом у Лесковцу вођен је поступак предмету К 1740/10 против окр. ББ, по приватној кривичној тужби приватног тужиоца ВВ због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ као и кривични поступак против окр. АА по приватној кривичној тужби – противтужби приватног тужиоца ББ, због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ.

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 1740/10 од 17.04.2012. године окривљени – приватни тужиоци ослобођени су од оптужбе за наведена кривична дела и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. Првостепена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 2383/12 од 22.11.2013. године, осим у делу одлуке о трошковима и у том делу је враћена првостепеном суду на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Лесковцу К 1740/10 од 22.09.2014. године обавезан је окривљени – приватни тужилац АА да окривљеном приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 206.250,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца – окр. АА веће Основног суда у Лесковцу решењем Кв 552/14 од 25.10.2016. године, одбило је жалбу као неосновану.

Против наведеног другостепеног решења већа Основног суда у Лесковцу Кв 552/14 од 25.10.2016. године, захтев за заштиту законитости је изјавио бранилац окр. АА, адв. Данило Петровић, због повреде одредбе члана 73. став 3. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, наведено решење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 73. став 3. тачка 1. ЗКП, која повреда, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, оценио недозвољеним и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић